

ת"פ 6781/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 6781-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד
הנאשמים	פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של פציעה כשהעברייין מזויין, לפי סעיפים 334 + 335 (א) (1) לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן

1. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 24.12.22 סמוך לשעה 02:50 הגיע הנאשם לבניין שבו התגורר בן דודו, קטין יליד 2005 (להלן: "המתלונן"), פגש במתלונן שישב בכניסה לבניין, הוציא חפץ חד מכיס מעילו, הצמידו לגופו של המתלונן וכשהמתלונן ניסה להדוף אותו בידיו, דקר אותו, פצע אותו בידו וברח מהמקום. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן חתך אלכסוני בגודל 5 ס"מ ופצע שטחי בגודל 1 ס"מ באמת יד שמאל. המתלונן קיבל טיפול ראשוני במקום ופונה על ידי מד"א לבית החולים, שם בוצעה תפירה באמצעות סיכות, לצד חבישה.

תסקיר המבחן

2. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר חובה, מחמת גילו. התסקיר מלמד כי הנאשם, רווק בן 20, למד במסגרות חינוכיות בעיר עכו עד כיתה ט' ולאחר מכן הופנה לפנימייה בתוקף צו של שירותי הרווחה ושהה בה עד כיתה י"א, אז עזב לטובת יציאה לעבודה. הנאשם מסר כי מגיל צעיר הוא מתמודד עם הפרעות אכילה, שבסופו של דבר הביאו לפגיעה במערכת העיכול והקיבה וכיום הוא מקבל טיפול תרופתי עקב כך. עוד מסר כי לא התייצב לשירות צבאי, על רקע מצבו הרפואי, , נחשב לעריק במשך מספר חודשים ולבסוף נשפט ל-10 ימי מאסר ושחרר מהצבא על רקע אי התאמה.

בהתייחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם שיתף כי בגיל 15 החל לצרוך קנביס על בסיס קבוע, כיוון שזה עזר לו

להתמודד עם הפרעות האכילה. עוד מסר שהמעצר סייע לו להפסיק לחלוטין את צריכת הקנאביס והוא מעוניין להסתייע בגורמי טיפול כדי להמשיך לשמור על ניקיון מסמים לאחר שחרורו.

בהתייחס לעבירה שבה הורשע, הנאשם מסר כי בעת ביצועה הוא היה נתון תחת השפעת אלכוהול, דבר שלא היה רגיל אליו, והביא להתנהגותו האלימה ולהעדר שיקול דעת. עוד מסר כי ברקע למעשה עמדה התגרות של המתלונן בו, על רקע משקעי עבר, ברם שלל כי תכנן לפגוע בו וטען שפעל בהעדר שיקול דעת וללא חשיבה לטווח ארוך. הנאשם הוסיף ומסר כי התקיפה בוצעה באמצעות מברג וכי הוא חש חרטה וצער על מעשיו וכיום הוא מבין את חומרתם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במציאות חיים קשה ובתא משפחתי שהתקשה לספק את צרכיו, הן במישור הפיזי והן במישור הרגשי. עוד עלה רושם כי הנאשם חווה הרתעה מהסנקציות שהופעלו עליו בתיק דנן ומגויס לערוך שינוי בחייו. לצד האמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מאפיינים אימפולסיביים וקושי בוויסות עצמי, נוטה לחשדנות ונוטה להתמודד לבד עם קשייו. על רקע האמור, ולאור הרושם כי הנאשם נעדר גבולות פנימיים שיכולים לסייע לו למתן את דחפיו, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבול מצדו של הנאשם בעתיד.

לאור כל האמור, בשים לב לגילו הצעיר והיותו בשלב גיבוש זהותו, שירות המבחן המליץ להימנע מענישה ממושכת, כדי לצמצם את חשיפתו לעבריינות בין כותלי הכלא, לצד ענישה צופה פני עתיד. כן הומלץ על שילובו בתוכנית חינוכית ושיקומית במסגרת תקופת מאסרו.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הגישה תמונות, כדי ללמד על הפציעה שנגרמה למתלונן, הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, לעבירה שבה הורשע הנאשם וטענה כי במעשיו הוא פגע בריבונותו של אדם על גופו, בזכותו לשלווה ולביטחון אישי ובשלמות גופו. עוד טענה שהנאשם עשה שימוש בחפץ חד ובנס לא נגרמו חבלות חמורות יותר וכי בנסיבות, על מתחם העונש ההולם לנוע בין 1-3 שנות מאסר, בהפנותה לפסיקה. ב"כ המאשימה עמדה על התרשמות שירות המבחן, כמפורט בתסקיר וטענה כי בשים לב לנטילת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי וגילו של הנאשם, יש לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם, לצד עונשים נלווים.

4. **ב"כ הנאשם** הפנה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת וטען כי המתחם מתחיל ב-9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. עוד טען כי מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שנעצר לראשונה בחייו, אך מחמת שלא יכול היה להציג חלופה מרוחקת, וחווה חוויות קשות במהלך המעצר. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, וביקש ללמוד ממנו על התהליך הטיפולי שהנאשם עובר מאז מעצרו, על נסיבותיו האישיות, על מצבו הרפואי ועל כך שהנאשם, כמו גם משפחתו, מגויסים לשינוי בחייו. על רקע האמור, ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

5. **הנאשם** אמר שהוא מטופל בכלא צלמון, מצטער על מעשיו, הבין את חומרתם ברגע שנעצר ומבקש סליחה.

מתחם העונש ההולם

6. הערך החברתי המוגן בעבירת פגיעה הוא שלמות הגוף והבריאות, כמו גם האוטונומיה של הפרט על גופו. לדאבון הלב, בימינו סכסוכים או מחלוקות פעוטות מתדרדרים עד מהרה לאירועי אלימות פיזית ולא פעם מסתיימים אף בפגיעות בנפש. בפסיקה נקבע כי על בתי המשפט להטיל עונשים ממשיים, לרבות עונשי מאסר בפועל, כדי לבטא את החומרה שבתופעת האלימות, את הסלידה מן המעשים ולהרתיע אחרים מלבצעם (ע"פ 167/13 **קטרין אבו זאייד נ' מדינת ישראל** (14.8.13); ע"פ 6346/10 **ספיאשווילי נ' מדינת ישראל** (27.12.11); רע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.20) בפסקה 7)).

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מעלה כי ככלל, דינו של התוקף את רעהו באמצעות חפץ וגורם לו חבלות, הוא עונש של מאסר ממש או מאסר לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, ניתן משקל לחומרת ועוצמת התקיפה, לנסיבותיה ולתוצאותיה. אביא להלן מספר דוגמאות, שניתן להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 489/21 **ישראל ביטאו נ' מדינת ישראל** (26.1.21) נדון אירוע שבו המתלונן ניגש אל הנאשם, שעמד בקיוסק, דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, הנאשם אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן שנסוג לאחור, דקר אותו בבטנו פעמיים וגרם לו פצע דקירה בעומק של 5 סנטימטרים בדופן הבטן ופצע דקירה מעל הטבור. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 8-20 חודשים, ברם מצא לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי המתחם ההולם מתחיל מ-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהליך שיקומו. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה.

ברע"פ 4121/22 **סנדוקה נ' מדינת ישראל** (21.6.22), שאליו הפנה הסנגור, דובר בנאשם שניגש לבעל מכולת, צעק עליו ושלף סכין. בהמשך החלה תגרה בין השניים ואחרים, ובמהלך התגרה הנאשם הכה את המתלונן ודקר אותו בירך והוא נזקק ל-3 תפרים בברכו ו-5 תפרים בכתפו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 1-12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם מאסר בעבודות שירות, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי שהמליץ על ענישה שיקומית. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

ברע"פ 6817/22 **אשר פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.22), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שעל רקע סכסוך מתמשך עם המתלונן על חניה, דקר את המתלונן בכף ידו בסכין שאורך להבו 17 ס"מ וגרם לו חבלות וחתכים בכף ידו, שנתפרה בבית החולים. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה וכך גם בר"ע שהוגשה על ידו לבית המשפט העליון.

ברע"פ 9094/16 **פיראס נעימי נ' מדינת ישראל** (12.4.18), שאליו הפנה הסנגור, דובר בנאשם שהיכה את המתלונן

בפניו באמצעות בקבוק זכוכית שמצא במקום, בעוד שותפיו מכים את המתלונן באגרופים וחבטות לגופו, ובעוד שותף נוסף מוודא שאיש לא יפריע את מעשיהם. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרם למתלונן פצע פתוח באזור האף באורך של כ-1 ס"מ, שפשופים ונפיחות קלה מתחת לעין. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 20992-06-23 **אבו אלרוב נ' מדינת ישראל** (9.7.23) דובר בנאשם שיחד עם אחר אחז במתלונן והצמיד אותו לגדר, בשעה ששותף נוסף דקר אותו בראשו באמצעות חפץ חד שנשא עמו וגרם לו חתך באורך 1 ס"מ במצח ונפיחות מסביב לעין שמאל. המעשים בוצעו על רקע גזעני, כאשר הנאשם ושותפיו עקבו אחר המתלונן וחבריו, ולדקירה קדמה תקיפה מצד חבריו של הנאשם כלפי המתלונן וחבריו. קבעתי מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים וגזרתי על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו מהערעור.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 22469-01-23 **ליטבק נ' מדינת ישראל** (1.3.23), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שעל רקע ויכוח על חניה עם שכן של אמו, הוציא מרכבו מוט ברזל והכה באמצעותו בגבו, בכתפו השמאלית ובראשו של המתלונן, כך שנגרם לו חתך במצח שהצריך הדבקה, שבר באצבע ושריטות. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 14-26 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו מהערעור.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 5778-03-22 **אנור חסאן נ' מדינת ישראל** (16.6.22), דובר בנאשם, שבתגובה להערה שהעיר לו המתלונן על התנהגותו בשופרסל, הוציא מכיסו סכין והניפו באיום אל עבר פלג גופו העליון של המתלונן, בעודו אוחז בידו השנייה בצווארו של המתלונן. המתלונן ניסה לחמוק מאחיזתו של הנאשם, ברם הנאשם אחז בכתפו ובאמצעות ידו השנייה שיסף באמצעות הסכין את רגלו של המתלונן וגרם לו חתך בירך. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 45224-11-17 **יעקוב נ' מדינת ישראל** (4.2.18) דובר בנאשם שפצע את אחיינו באמצעות סכין יפנית וגרם לו חתך באורך 15 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, בשים לב לסולחה שנערכה בין הצדדים ולתסקיר חיובי והפחית את העונש ל-10 חודשי מאסר בפועל.

עוד ראו ת"פ (חדרה) 34363-01-23 **מדינת ישראל נ' יונס** (28.5.23), שבו נקבע מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר; ת"פ (ת"א-יפו) 8413-08-18 **מדינת ישראל נ' פרנקו הרננדז** (24.1.22), שבו נקבע מתחם זהה; ת"פ (רמלה) 22856-04-20 **מדינת ישראל נ' אלקריב** (7.6.22), שבו נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 18 חודשי מאסר בפועל; ות"פ (רמלה) 56714-06-19 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (20.9.22), שבו נקבע מתחם שנע בין 8-24 חודשי מאסר.

רע"פ 3230/21 מחמוד עדילה נ' מדינת ישראל (13.5.21), שאליו הפנתה המאשימה, דן בביצוע בצוותא של מספר נאשמים, באירוע מתגלגל, שהוביל לפציעה קשה יותר של המתלונן (חתך גדול בקרקפת וחבלות בצוואר וביד שמאל), ולכן לא מצאתי להקיש ממנו לעניינינו.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - נתתי דעתי לתכנון שקדם למעשה - הנאשם הגיע בשעת לילה מאוחרת לבניין שבו התגורר בן דודו, כשהוא מצויד בחפץ חד. עוד נתתי דעתי לפער הגילאים בין הנאשם ובין המתלונן (שנתיים) ולתוצאות הדקירה (חתך באורך 5 ס"מ, כפי שניתן להתרשם מהתמונות (ת/1)). עם זאת, נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע את העבירה בעצמו, ולכך שמדובר באירוע קצר ונקודתי.

9. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנן נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

10. לזכות הנאשם עומדות הודאתו בכתב האישום המתוקן, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות, כפי שפורטו בתסקיר. גילו הצעיר של הנאשם (20), היותו עצור מזה תקופה ממושכת אך בהעדר חלופת מעצר ורצונו לערוך שינוי בחייו, עומדים אף הם לזכות הנאשם.

מנגד, שקלתי את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם נזקק להרתעה חיצונית כדי להבהיר לו את גבולות החוק, נוכח קיומו של סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.

סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, רואה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, שיימנו מיום מעצרו - 24.12.22.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם, לא מצאתי לגזור עליו רכיב כספי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בהעדר הצדדים.